

udtømt deres formål. Som eksempel på sådanne love kan nævnes de mange love om anlæg af jernbanestrækninger, broforbindelser og veje samt love om afholdelse af folkeafstemninger, som Frihed 2000 nu har foreslået skal ophæves. Som begrundelse herfor har Frihed 2000 bl.a. anført, at en stor del af disse love m.v. for længst har udtømt deres formål. Hertil er at sige, at i det omfang, sådanne love har udtømt deres formål, er en sådan ophævelse ikke nødvendig, og der er heller ikke tradition for, at man udtrykkeligt ophæver sådanne retsforskrifter ved lov. At påbegynde en praksis, hvorefter denne type af love fremover formelt skal ophæves af Folketinget, forekommer ikke hensigtsmæssig. Det ville for det første kræve en detaljeret gennemgang af det samlede danske regelkompleks med henblik på at fremfinde alle de love m.v., som ikke er medtaget i det foreliggende lovforslag, men som ud fra de samme argumenter ligeledes ville skulle ophæves. Dertil kommer, at en sådan praksis må antages at ville medføre et ikke ubetydeligt merarbejde, en merbelastning af Folketinget, idet Tinget oven i den store mængde af lovforslag, som allerede i dag passerer gennem Folketinget, fremover tillige skulle behandle og vedtage en lang række lovforslag, som alene ophæver en eller flere love.«

Forslagsstillerne synes ikke, det er korrekt, når justitsministeren angiver som årsag til, at anlægslove bare bliver hængende, at det er, fordi det er der tradition for. Siden regeringsskiftet i 1993 har der faktisk været fremsat og vedtaget en række lovforslag, som netop har det indhold. Her skal blot nævnes tre eksempler. Den 10. december 1998 fremsatte den daværende fødevarerminister lovforslag nr. L 139, som ophævede en masse gamle bestemmelser. 11. februar 1999 var det lovforslag nr. L 184, hvor man i en lov om færgefart ophævede syv gamle bestemmelser, og 7. oktober 1999 var det lovforslag nr. L 7 om nedlæggelse netop af en jernbanestrækning mellem Hobro Havn og Hobro Station.

Tre eksempler på, at den tankegang, der ligger til grund for en række af de bestemmelser, forslagsstillerne har medtaget, altså heller ikke er noget, der er regeringen fremmed.

Birthe Rønn Hornbech (V) spurgte: »Er der ikke mulighed for med det nye Retsinformation at foretage en datasammenskrivning, så gældende ret bliver mere overskuelig?«

Forslagsstillerne har faktisk allerede ved arbejdet med nærværende forslag og med L 219 opnået det, Birthe Rønn Hornbech foreslår, som det fremgår af justitsministerens besvarelse af S 604 fra folketingsåret 1999-2000, hvori det hedder: »I forlængelse af det an-

førte kan det oplyses, at Sekretariatet for Retsinformation nu har oprettet »Danske Love« på Retsinformations hjemmeside på Internettet. Her er alle love og lovebekendtgørelser (med tilhørende ændringslove), som efter Retsinformations oplysninger er gældende i dag, indlagt i kronologisk orden.«

Forslagsstillerne er naturligvis særdeles tilfredse med, at arbejdet med dette projekt har udløst denne forbedring. Men tilbage står fortsat, at Retsinformation ikke er 100 pct. sikker.

Under førstebehandlingen af L 219 blev det naturligvis også diskuteret, hvordan forslaget skal kunne opnå en seriøs behandling i Folketinget. Muligheden er, at Justitsministeriet laver tre lister. En liste over, hvilke punkter i L 219 der uden problemer kan ophæves. En liste over hvilke punkter i L 219, der kræver en grundigere vurdering. Og endelig en liste over de punkter, der efter Justitsministeriets opfattelse er problemer med. Ud fra disse lister kan der så stilles ændringsforslag i Retsudvalgets betænkning til andenbehandlingen af forslaget.

En lignende arbejdsgang vil være god for nærværende lovforslag, da denne fremgangsmåde opnåede støtte under førstebehandlingen af L 219.

Helge Adam Møller (KF) sagde bl.a.: »Men alle de resterende love og forskrifter ud af de 136, som ikke er omfattet af nogen af de saglige forbehold, der har været fremme eller kan komme siden, ja, dem er Det Konservative Folkeparti indstillet på at få ophævet enten i kraft af, at det her lovforslag bliver stemt igennem med et antal ændringsforslag, eller på en anden hensigtsmæssig måde.«

Og Aage Frandsen (SF) anførte: »Så kan det godt være, at der er en række ting, som slet ikke er afklaret nok til, at man kan fjerne dem, men jeg synes godt, at man kunne fjerne en række love med det samme, som vi i øvrigt er enige om, og så med henblik på fremtiden få klarhed over det, sådan at vi ikke står med nogle love, som i princippet eksisterer, men ingen mening har i dag.«

Der er med L 219 og nærværende lovforslag igangsat en proces, som gerne skulle resultere i, at den danske lovsamling bliver mere overskuelig og uden unødige gamle bestemmelser.

Dette lovforslag er nummer 2 i rækken.

Med fremsættelsen af det første lovforslag i rækken, blev der taget hul på den store mængde af nu overflødige regler, der aldrig er blevet ophævet. Det er hensigten, at ministerierne herefter skal følge op og få ophævet de overflødige regler inden for hver deres ressort.